

Luisen luolan uumenissa  
luona hammaslohkareitten,  
kivien kiilteisten välissä  
peikot ilkeät löhösi  
odotellen ahnein mielin  
ruokatuntinsa tuloa  
herkkuhetken saapumista.

Luola lukkonsa avasi,  
luisen luukkunsa raotti.  
Siitä suklaata sujahti,  
perään pyöri pastilleja,  
ja kasa karamelleja.  
Limsaa loiskahti lisäksi,  
solahti sokerilientä.

Peikot alkoi herkutella.  
Syntyi mässäily yletön;  
mutustelu, maiskuttelu,  
järsiminen ja nakerrus.  
Tuli vatsat pullollensa,  
navat naukuivat nameista.

Mahassa makea muona  
muuttui hurjaksi hapoksi,  
suuhun toi syljen syövyttävän.

Peikot äityi kätttyisiksi,  
vihaisiksi vimmastuivat,  
sylki kiukkunsa kiville,  
kakisteli kallioille,  
kiillepinnan haurastutti,  
happohyökkäyksellänsä.

Kun ne voimansa totesi,  
havaitsi väkevyytensä,  
vielä vain ne innostuivat,  
saivat puhtia enemmän.  
Suuren mahtinsa lumoissa  
röyhkeästi röyhistellen,  
ilkeästi irvistellen  
kiven kylkiin ne pureutui,  
louhi hampain lohkareita,  
viilsi pintaa pehmennyttä  
tunki kyntensä syvälle.

Kivet kiljuivat apua,  
vaihke kuului lohcareista.  
Armahdusta ne anoivat,  
louhimisen loppumista.

Tiesivät ne ennestänsä  
tuosta tuskia tulevan.  
Kohta koskisi kovasti  
vihloisi niin vietävästi.

Saapui sankari sokea,  
hoikkavartinen ritari,  
tuli turvan tuottajaksi,  
pebautui pelastajaksi  
aseenansa harjaskimppu,  
tuuhea tuhokapine.

Se vaelsi kallioilla  
ylös alas, edestakaisin,  
kiipesi kivien päälle,  
tunki taakse viimeistenkin.

Ei se peikkoja pelännyt,  
arastellut ahmatteja:  
pinnoilta pidätti niitä,  
esiin etsi onkaloista,  
tarttui kiinni taitavasti,  
kävi kiivaasti käsiksi.  
Pani antamaan periksi,  
irti päästämään pakotti.

Peikkokansa kauhuissansa  
väistyi vahvemman edestä.

Kun poistui ponteva ritari,  
tuli tulva, huuhtoi luolan.  
Vesi pärskyi ja lotisi,  
syöksyili kiviä vasten  
huuhtoi hurjana mukaansa  
hapannaamaiset epelit  
sekä jäänteet järsinnästä.

Täytyi peikkojen pahojen  
aallon valtaan antautua,  
surffata pois luolan suusta,  
lavuaariin lasketella.

## Hammaspeikot ja ritari

Kirjoittanut Anja Karkiainen

---

Kai ne vintiöt vihaiset  
vieläkin ui viemärissä.